

2018 ಕ.ತೀ.ವ. 243

(ಧಾರವಾಡ ಪೀಠ)

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೀರಪ್ಪ

ಓರಿಯಂಟಲ್ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂ. ಲ., ಬೆಳಗಾಂ -ವಿರುದ್ಧ-
ಮಹದೇವ್ ಗೇಣು ಯೆಲ್ಲೂರ್*

ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1988ರ 173(1)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಮೊದಲ ಅಪೀಲು.

ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ - 166ನೇ ಪ್ರಕರಣ.

ಇದು, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರು - ಮೃತನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಇವರಿಗೆ 33,15,500/-
ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು 1ನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು
ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೋಟಾರು ವಾಹನ ಅಪಘಾತಗಳ ಕ್ಲೇಮು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣ,
ಬೆಳಗಾಂ ಇವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಕಡತದ ಮೇಲಿನ ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂ.875/2013ರಲ್ಲಿ
17.06.2014 ರಂದು ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಆ ತೀರ್ಪಿನ
ವಿರುದ್ಧ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅಪೀಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದಾಖಲೆ ಮೇಲಿನ ಇಡೀ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು
ಕ್ಲೇಮು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದು, ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ,
ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವ ದಿನಾಂಕದವರೆಗೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಶೇ.9 ರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ದರದೊಂದಿಗೆ

*ಸಂಕೀರ್ಣ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಸಂ.102237/2014 (ಎಂವಿ),

ದಿನಾಂಕ: 6ನೇ ಜನವರಿ, 2016.

33,15,500/- ರೂ.ಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತದೆ.
ಹಾಗಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸದರಿ ಅಹೀಲನ್ನು ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಮುನ್ನಾ ಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ- ವಿಪಿನ್ ಕುಮಾರ್ ಶರ್ಮಾ
ಹಾಗೂ ಇತರರು - (2015) 6 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 347 ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತ್ರಿ-ಸದಸ್ಯ ಪೀಠವು
ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಸಾರ ಮೃತನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ
18ರ ಗುಣಕವು ಸರಿಯಾದುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು
ಸಂಕೀರ್ಣ ಮೊದಲ ಅಹೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆ:

ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ

1. (2015) 6 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 347

ಮುನ್ನಾ ಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು
-ವಿರುದ್ಧ- ವಿಪಿನ್ ಕುಮಾರ್ ಶರ್ಮಾ
ಹಾಗೂ ಇತರರು

(ಉಲ್ಲೇ) 9

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೀತಿ ಶಶಾಂಕ್, ವಕೀಲರು;

1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ : ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್, ವಕೀಲರು;

3ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ನೀಡುವುದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೀರಪ್ಪ:

ಇದು, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರು - ಮೃತನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಇವರಿಗೆ 33,15,500/-
ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು 1ನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು
ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೋಟಾರು ವಾಹನ ಅಪಘಾತಗಳ ಕ್ಲೇಮು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣ
ಬೆಳಗಾಂ ಇವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಕಡತದ ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂ.875/2013ರಲ್ಲಿ 17.06.2014

ರಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಹಾಗೂ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಆ ತೀರ್ಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅಪೀಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕರಣದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿವೆ:

2. ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂ.875/2013ರಲ್ಲಿನ ಕ್ಲೇಮುದಾರರ ಮಗ ಅಂದರೆ ಶಾಮ್ ಮಹದೇವ್ ಯಲ್ಲಾರ್, ಬೆಳಗಾಂ ಖಾನಾಪುರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಉದಯಂಬಾಗ್‌ನಿಂದ ದೇಸೂರು ಕಡೆಗೆ ಮೋಟಾರು ಸೈಕಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತ ಅಪಘಾತ ನಡೆದ ಸ್ಥಳದ ಬಳಿ ಅಂದರೆ ದೇಸೂರು ಕ್ರಾಸ್‌ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ, ಎದುರುಗಡೆಯಿಂದ ಕೆ.ಎ.22/ಎ-2238 ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಆಟೋ ರಿಕ್ಷಾವನ್ನು ಅತಿ ವೇಗ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಚಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೃತನ ಬೈಕಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆತನಿಗೆ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಗಾಯಗಳು ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈತನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೆಎಲ್‌ಇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಐಸಿಯು ವಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ, ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಆತ ಬಲಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಶವವನ್ನು ಆತನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೃತನು ಮೃತನಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 23 ವರ್ಷ ವಯೋಮಾನದವನಾಗಿದ್ದನು. ಈತ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು 25,000/- ರೂ.ಗಳ ವೇತನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ವೃದ್ಧ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರನ್ನು ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೃತನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮರಣದಿಂದಾಗಿ, ಕ್ಲೇಮುದಾರರು ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತುಂಬಲಾರದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಕ್ಲೇಮುದಾರರ ವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ಲೇಮುದಾರರು 30,00,000/- ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

3. ಅಪೀಲುದಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ ಸಂ.3 ಇವರು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಎದುರಿಗಿರುವ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮೃತನ ಅರ್ಜಿಯ ದೃಢೀಕೃತಗಳು, ವಯಸ್ಸು, ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಆದಾಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ವಾದವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಮೃತ ಶಾಮ್ ವಾಹನವನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುವ ಭರದಲ್ಲಿ

ಅತಿವೇಗ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಮೋಟಾರು ಸೈಕಲನ್ನು ಚಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಆಟೋ ರಿಕ್ಷಾಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಇವರುಗಳ ವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ಲೇಮು ಅರ್ಜಿಯು ಊರ್ಜಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

4. ವಾದವಿವಾದಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಈ ಮುಂದಿನ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತದೆ:

“1. ಅರ್ಜಿದಾರನು, ಕೆಎ.22/ಎ-2238 ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಆಟೋ ರಿಕ್ಷಾದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಚಾಲನೆಯಿಂದಾಗಿ ದೇಸೂರು ಕ್ರಾಸ್‌ಬಳಿ ಬೆಳಗಾಂ-ಖಾನಾಪುರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15:30 ಗಂಟೆಗೆ ದಿನಾಂಕ 08.04.2013 ರಂದು ಸಂಭವಿಸಿದ ರಸ್ತೆ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಮ್ ಮಹದೇವ್ ಯಲ್ಲೂರರ್ ಮೃತಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆಯೇ?

2. ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ ಸಂ.2, ಅವಶ್ಯಕ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಅನೇರ್ಪಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅರ್ಜಿಯು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆಯೇ?

3. ಅರ್ಜಿದಾರರು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಮಾಣವೆಷ್ಟು?

4. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅದೇಶ ಅಥವಾ ಐತೀರ್ಪು ಏನು?”

5. ವಾದವನ್ನು ಸುಸ್ಥಾಪಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, 1ನೇ ಕ್ಲೇಮುದಾರ ಮೃತನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಎಂದು ವಿಚಾರಣೆ

ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು, ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಪಿ.1 ರಿಂದ ಪಿ.14 ರವರೆಗೆ ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಶಾನೆ ಆರ್.1 ರಿಂದ ಆರ್.4ರವರೆಗೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಂಥವುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

6. ದಾಖಲೆ ಮೇಲಿನ ಇಡೀ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಕ್ಲೇಮು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದು, ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ, ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವ ದಿನಾಂಕದವರೆಗೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಶೇ.9 ರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ದರದೊಂದಿಗೆ 33,15,500/- ರೂ.ಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸದರಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತದೆ.

7. ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ವಾದ-ವಿವಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಲಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

8. ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೀತಿ ಶಶಾಂಕರವರು, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ನೀಡಿರುವ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಐತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅವಿವಾಹಿತನಾದ 23 ವರ್ಷ ವಯೋಮಾನದವರಿಗೆ 18ರ ಗುಣಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು, ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ (ತಾಯಿಯ ವಯಸ್ಸು 52 ವರ್ಷಗಳು) 11ರ ಗುಣಕವನ್ನೇ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಐತೀರ್ಪು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರೆದು, ಅವಲಂಬನ ನಷ್ಟದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಪರಿಹಾರವನ್ನು 11ರ ಗುಣಕವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

9. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, **ಮುನ್ನಾ ಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಹಾಗು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ- ವಿಹಿನ್ ಕುಮಾರ್ ಶರ್ಮಾ ಹಾಗು ಇತರರು** ' ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ, ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪು ಹಾಗು ಐತೀರ್ಪನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಸದರಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

10. ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಆಲಿಸಿ, ದಾಖಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಇಡೀ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

11. ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ವಾದಿಸಿದ ವಾದಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಉದ್ಭವಿಸಿದಂಥ ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿರುತ್ತದೆ:

“ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು, ಮೃತನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ 18 ಗುಣಕವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪು ಹಾಗು ಐತೀರ್ಪನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದು ಸಮರ್ಥನೀಯವೇ?”

12. ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದಾಂಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಎತ್ತಿರುವ ಒಂದೇ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿರುವ 23 ವಯೋಮಾನದ ಮೃತನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 18ರ ಗುಣಕವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ತಪ್ಪನ್ನು ಎಸಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದು, ಮೋಟಾರು ವಾಹನ ಅಧಿನಿಯಮದ 166ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಮು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಸದರಿ ವಿವಾದಾಂಶವು,

1. (2015) 6 ಎಸ್‌ಸಿ 347

ಮುನ್ನಾ ಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ- ವಿಹಿನ್ ಕುಮಾರ್ ಶರ್ಮಾ ಹಾಗೂ ಇತರರು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿರುವ ತೀರ್ಪಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ನಿರೀತ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಉದಾಹರಿತ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನಂತೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ:

“9. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಜೀವನೋಪಾಯ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಡಿತಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಳ ವರ್ಮ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ (ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ) ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಮಾನಕದ ಪ್ರಮಾಣವು . . . . ‘ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾರಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿನ ವಾದಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾದವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವ, (2013) 9 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 65, ರೇಷ್ಮ ಕುಮಾರಿ ಹಾಗೂ ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ಮದನ್ ಮೋಹನ್ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತ್ರಿ-ಸದಸ್ಯ ಪೀಠದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನೀಡಿರುವ ತೀರ್ಪಿನ ಮೂಲಕ, ವಿವಾಹಿತನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಡಿತವು ಶೇ.50 ರಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ 41ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿರುತ್ತದೆ.”

“41. ಮೇಲಿನದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಜೀವನೋಪಾಯದ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಕಡಿತಕ್ಕಾಗಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇತರರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನ ನಿವ್ವಳ ಗಳಿಕೆಯ ಅನುಪಾತವು ಆತನ ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚಗಳ ಭಾಗವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತನಗಾಗಿ ಖರ್ಚು

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಜೀವನೋಪಾಯದ ವೆಚ್ಚಗಳ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಲಿನ ಇಳಿತಾಯದ ಶೇಕಡಾವಾರು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಅವಲಂಬಿತ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಉಲ್ಲೇಖದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಬಹುದು ಹಾಗೂ ಮೃತನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನೋಪಾಯದ ವೆಚ್ಚಗಳು ಅವಲಂಬಿತ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

10. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲಿನ ಮಾರ್ಗಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಥ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅಥವಾ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವ ಕಾರಣಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಜೀವನೋಪಾಯದ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶೇ.50 ಕಡಿತಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

11. ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ರಾಜೀಶ್ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಜೀಶ್ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಇತರರು, (2013)9 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 54 ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತ್ರಿ-ಸದಸ್ಯ ಪೀಠವು, ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗನಿರತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಸಹ, ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 40 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದವನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವಾಗ ಮೃತನ ವಾಸ್ತವ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಶೇ.50 ರಷ್ಟನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉದ್ಭವ ಭಾಗ:

8. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಂತೋಷ್ ದೇವಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರಳ ವರ್ಮ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ತತ್ಸವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ನಿಗದಿತ ಮಜೂರಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ಸಮೂಹಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಳವು ಎಂದಿಗೂ ಶೇ.30 ರಷ್ಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಇದು ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಸಹ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗನಿರತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ನಿಗದಿತ ಮಜೂರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 40 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದವನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಾಗ ಮೃತನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಶೇ.50 ರಷ್ಟನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ವಾಸ್ತವಿಕ ಆದಾಯವು ತೆರಿಗೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯದ ಆದಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 40 ರಿಂದ 50ರ ನಡುವಿನ ವಯೋಮಾನದವನಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯು ಶೇ.30 ರಷ್ಟಾಗಿರಬೇಕು.

ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 30 ವರ್ಷ ವಯೋಮಾನದವನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಶೇ.50 ಅಗತ್ಯವಾದ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

12. ಇನ್ನುಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಗುಣಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಂತೋಷ್ ದೇವಿ (ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ) ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ 13ನ್ನು

ಗುಣಕವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಗುಣಕವು ಅವಲಂಬಿತರ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಆಧರಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಆಧರಿಸಬೇಕೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ಕುಮಾರಿ (ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ) ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ತ್ರಿಸದಸ್ಯ ಪೀಠದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಕವನ್ನು ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬಳಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮೃತನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವಲಂಬಿತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕವರ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಅವರುಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಸರಾಸರಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉದ್ಧೃತ ಭಾಗ ಈ ಮುಂದಿನಂತಿರುತ್ತದೆ:

“36. ಸರಳ ವರ್ಮ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು 166ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬಿತನ ನಷ್ಟದ ನಿರ್ಧರಣೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವ ಜಟಿಲತೆಯನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪರಿಹಾರದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮರಣದ ಕ್ಲೇಮಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಕ್ಲೇಮುದಾರರು (ಎ) ಮೃತನ ವಯಸ್ಸು; (ಬಿ) ಮೃತನ ಆದಾಯ; ಹಾಗೂ (ಸಿ) ಅವಲಂಬಿತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು

ಸರಳ ವರ್ಮ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವಲಂಬಿತ ನಷ್ಟವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು, (i) ಆದಾಯವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೇರ್ಪಡೆಗಳು/ಕಡಿತಗಳು; (ii) ಮೃತರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಡಿತಗಳು; ಮತ್ತು (iii) ಮೃತನ ವಯಸ್ಸಿನ ಉಲ್ಲೇಖದೊಂದಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಗುಣಕ-ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರಳ ವರ್ಮ ಪ್ರಕರಣದ ಆಯಾಮದೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಮತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾವು ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

13. xxxx

14. 26 ರಿಂದ 30 ವರ್ಷಗಳ ನಡುವಿನ ಮೃತರ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಗುಣಕವು 17 ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ 12,000.00 ರೂ.ಗಳೆಂದು ಮಾಸಿಕ ಆದಾಯದ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವಿಕೆ ಕುರಿತಂತೆ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದ ಅಥವಾ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

13. **ಮುನ್ಸಾ ಲಾಲ್ ಜೈನ್** ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಧಿಸಿದ ಕಾನೂನಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು 18ರ ಗುಣಕವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೃತನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ನೀಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ:

ಕ್ರ.ಸಂ.	ವಿವರಗಳು	ಮೊಬಲಗು
1.	ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವಲಂಬನ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಿಹಾರ	32,70,456/-
2.	ಮೃತದೇಹದ ಸಾಗಣೆ ಹಾಗೂ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಿಹಾರ	25,000/-
3.	ಅರ್ಜಿದಾರರ ಸಂ.1 ಹಾಗೂ 2ರವರ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಿಹಾರ	20,000/-
	ಒಟ್ಟು	33,15,456/-
	ಪೂರ್ಣಾಂಕಗೊಂಡ ಮೊತ್ತ	33,15,456/-

14. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ, ಅವಲಂಬನದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದಂತೆ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಇತರೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಐತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಮೌಖಿಕ ಹಾಗೂ ದಾಖಲೆ ಮೇಲಿನ ದಸ್ತಾವೇಜಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳೆರಡನ್ನೂ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಗುಣಕವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಾಗ ಮೃತನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನವು ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1988 ರ 173(1)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಐತೀರ್ಪಿನೊಂದಿಗೆ ಅಪೀಲುದಾರನು, ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅಪೀಲುದಾರನು ಠೇವಣಿ ಮಾಡಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು, ಈ ಕೂಡಲೇ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು.